जागर्म्मि रात्रयः सर्व्वा दीर्घमुष्णञ्च निःश्वसन् । भीतो वृकोदरात्तात सिंहात्पशुरिवापरः । २०२०
न हि तस्य महाबाहोः शक्रप्रतिमतेजसः । सैन्येऽस्मिन् प्रतिपश्यामि य एनं विषहेत् युधि ।
अमर्षणश्च कौन्तेयो दृढवैरश्च पाण्डवः । अनर्म्महासी सोन्मादस्तिर्य्यक्प्रेक्षी महास्वनः ।
महावेगो महोत्साहो महाबाहुर्म्महाबलः । मन्दानां मम पुत्राणां युद्धेनान्तं करिष्यति ।
गुरुग्राहगृहीतानां गदां बिभ्रद्वृकोदरः । कुरूणामृषभो युद्धे दण्डपाणिरिवान्तकः ।
अष्टाश्रिमायसीं घोरां गदां काञ्चनभूषणां । मनसाऽहं प्रपश्यामि ब्रह्मदण्डमिवोत्थितं । २०२५
यथा मृगाणां यूथेषु सिंहो जातबलश्चरेत् । मामकेषु तथा भीमो बलेषु विचरिष्यति ।
सर्व्वेषां मम पुत्राणां स एकः क्रूरविक्रमः । बह्वाशी विप्रतीपश्च बाल्येऽपि रभसः सदा ।
उद्वेपते मे हृदयं ये मे दुर्य्योधनादयः । बाल्येऽपि तेन युध्यन्तो वारणेनेव मर्द्दिताः ।
तस्य वीर्य्येण संत्रस्ता नित्यमेव सुता मम । स एव हेतुर्भेदस्य भीमो भीमपराक्रमः ।
ग्रसमानमनीकानि नरवारणवाजिनां । पश्यामीवायतो भीमं क्रोधमूर्च्छितमाहवे । २०३०
अस्त्रे द्रोणार्ज्जुनसमं वायुवेगसमं जवे । महेश्वरसमं क्रोधे को हन्याद्भीममाहवे ।
सञ्जयाचक्ष्व मे शूरं भीमसेनममर्षणं । अतिलाभन्तु मन्येऽहं यत्तेन रिपुघातिना ।
तदैव न हताः सर्व्वे पुत्रा मम मनस्विना । येन भीमबला यक्षा राक्षसाश्च पुरा हताः ।
कथं तस्य रणे वेगं मानुषः प्रसहिष्यति । न स जातु वशे तस्यो मम बाल्येऽपि सञ्जय ।
किं पुनर्म्मम दुष्पुत्रैः क्लिष्टः सम्प्रति पाण्डवः । निष्ठुरो रोषणोऽत्यर्थं भज्येतापि न सन्नमेत् । २०३५
तिर्य्यक्प्रेक्षी संहतभ्रूः कथं शाम्येद्वृकोदरः । शूरस्तथाऽप्रतिबलो गौरस्तालद्रुमोन्नतः ।
प्रमाणता भीमसेनः प्रादेशेनाधिकोऽर्ज्जुनात् । जवेन वाजिनोऽत्येति बलेनाऽत्येति कुञ्जरान् ।
अव्यक्तजल्पी मध्वक्षो मध्यमः पाण्डवो बली । इति बाल्ये श्रुतः पूर्व्वं मया व्यासमुखात्पुरा ।
रूपतो वीर्य्यतश्चैव याथातथ्येन पाण्डवः । आयसेन स दण्डेन रथान्नागान्नरान् हयान् ।
हनिष्यति रणे क्रुद्धो रौद्रः क्रूरपराक्रमः । अमर्षी नित्यसंरब्धो भीमः प्रहरतां वरः । २०४०
मया तात प्रतीपानि कुर्व्वन् पूर्व्वं विमानितः । निष्कृष्णामायसीं स्थूलां सुपार्श्वां काञ्चनीं गदां ।
शतघ्नीं शतनिर्ह्रादां कथं शक्ष्यन्ति मे सुताः । अपारमप्लवागाधं समुद्रं शरवेगितं ।
भीमसेनमयं दुर्गं तात मन्दास्तितीर्षवः । क्रोशतो मे न शृण्वन्ति बालाः पण्डितमानिनः ।
विषमं नावमन्यन्ते प्रपातं मधुदर्शिनः । संयुगं ये गमिष्यन्ति नररूपेण मृत्युना ।
नियतं चोदिता धात्रा सिंहेनेव हता मृगाः । शक्यां तात चतुष्किष्कुं षडश्रिमसितोजसं । २०४५
प्रहितां दुःखसंस्पर्शां कथं शक्ष्यन्ति मे सुताः । गदां भ्रामयतस्तस्य भिन्दतो हस्तिमस्तकान् ।
सृक्कणी लेलिहानस्य बाष्पमुत्सृजतो मुहुः । उद्दिश्य नागान् पततः कुर्व्वतो भैरवारवान् ।
प्रतीपं पततो मत्तान् कुञ्जरान् प्रतिगर्ज्जतः । विगाह्य रथमार्गेषु वरानुद्दिश्य निघ्नतः ।
अग्नेः प्रज्वलितस्येव अपि मुच्येत मे प्रजा । वीथीं कुर्व्वन् महाबाहुर्द्रावयन्मम वाहिनीं ।